

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Dobra praktyka

Zajęcia z tańca dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE)

Część modułu/R

Kontakt : Luis Neves

OMNES PRO UNO

1 /Kontekst

Bardzo skutecznym sposobem pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych jest zaangażowanie ich w zajęcia rekreacyjno-edukacyjne, zgodnie z modelem bio-psychospołecznym. Takie zajęcia wydatnie pomogą w ustaleniu stanu zdrowia psychicznego, sprawności fizycznej, pewności siebie, równowagi emocjonalnej i integracji społecznej. Jest to metoda, która nie narzuca konkretnej techniki, ale która stawia na swobodne dostosowywanie ćwiczeń dzieci do ich codziennego życia i otoczenia.

2 /Cele.

- promowanie socjalizacji, szacunku, prawa do indywidualności, poszanowania granic i in.
- rozwijanie zainteresowań i „uwalnianie potencjału” dzięki dostrzeganiu faktycznych potrzeb edukacyjnych.

3/ Realizacja dobrej praktyki

W tej technice interwencji edukacyjnej i psycho społecznej nauczyciel jest „czynnikiem wzmacniającym”, który motywuje i zachęca uczniów do ruchu, dając im swobodę rozwoju ruchowego oraz swobodę dostrzegania możliwości i ograniczeń własnego ciała.

Praktykujący taniec rozwijają reakcje na różnorodne bodźce na poziomie synestezji:

- Dotykowe – odczuwanie ruchu i korzyści płynących z niego dla ciała.
- Wizualne – oglądanie ruchów i naśladowanie ich.

- Dźwiękowe – słuchanie muzyki i odkrywanie jej rytmu.
- Emocjonalne – przenoszenie do choreografii emocji i uczuć.
- Ruchowe – praca z ciałem.

4/Ewaluacja działań

Ewaluacja na podstawie następujących osiągnięć:

-
- Uczeń potrafi analizować swój rozwój psychomotoryczny, poznawczy i emocjonalny – na przykład odkrywając własne ruchy, radość i motywację promujące harmonijny rozwój relacji międzyludzkich; w trakcie serii zajęć wypełniana jest także siatka obserwacji bezpośredniej, która rejestruje ewolucję ucznia w czasie.

5/Ograniczenia.

6/Perspektywy.